

PARLAMENT EUROPEJSKI

2014 - 2019

Dokument z posiedzenia

A8-0055/2015

18.3.2015

WSTĘPNE SPRAWOZDANIE

w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady w sprawie ustanowienia
Prokuratury Europejskiej
(COM(2013)0534 – 2013/0255(APP))

Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych

Sprawozdawczynie: Monica Macovei

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	3
UZASADNIENIE	10
OPINIA KOMISJI PRAWNEJ	11
PISMO KOMISJI KONTROLI BUDŻETOWEJ	16
WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI	19

PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady w sprawie ustanowienia Prokuratury Europejskiej

(COM(2013)0534 – 2013/0255(APP))

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek dotyczący rozporządzenia Rady w sprawie ustanowienia Prokuratury Europejskiej (COM(2013)0534),
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 marca 2014 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady w sprawie ustanowienia Prokuratury Europejskiej¹,
  - uwzględniając wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie zwalczania nadużyć na szkodę interesów finansowych Unii za pośrednictwem prawa karnego (COM(2012)0363),
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 października 2013 r. w sprawie przestępczości zorganizowanej, korupcji i prania pieniędzy: zalecenia dotyczące potrzebnych działań i inicjatyw²,
  - uwzględniając wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Wymiarów Sprawiedliwości w Sprawach Karnych (Eurojust) (COM(2013)0535),
  - uwzględniając Europejską konwencję o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, art. 2, 6 i 7 Traktatu o Unii Europejskiej oraz Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej,
  - uwzględniając rezolucję Rady z dnia 30 listopada 2009 r. dotyczącą harmonogramu działań mających na celu umocnienie praw procesowych osób podejrzanych lub oskarżonych w postępowaniu karnym,
  - uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 86, 218, 263, 265, 267, 268 i 340,
  - uwzględniając art. 99 ust. 3 Regulaminu,
  - uwzględniając wstępne sprawozdanie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych oraz opinię Komisji Prawnej (A8-0055/2015),
- A. mając na uwadze, że dane zgromadzone i przeanalizowane przez Komisję wskazują, iż podejrzewane nadużycia naruszające interesy finansowe Unii osiągają średnio wartość 500 mln EUR rocznie, pomimo że istnieją uzasadnione powody, by uważać, że przedmiot

¹ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0234.

² Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0444.

nadużyć może stanowić kwota nawet 3 mld EUR rocznie;

- B. mając na uwadze, że liczba wnoszonych oskarżeń jest niska – w przybliżeniu 31% w ośmioletnim okresie od 2006 do 2013 r. – w porównaniu z liczbą zaleceń o charakterze sądowym kierowanych przez Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) do państw członkowskich; mając na uwadze, że jednym z celów Prokuratury Europejskiej jest wypełnienie tej luki;
  - C. mając na uwadze, że niektóre państwa członkowskie mogą być mniej skuteczne w wykrywaniu i ściganiu nadużyć naruszających interesy finansowe UE, co powoduje szkody dla podatników we wszystkich państwach członkowskich UE wnoszących składki do budżetu UE;
  - D. mając na uwadze, że w swojej rezolucji z dnia 12 marca 2014 r. Parlament zwrócił się do Rady o włączenie go w szerokim zakresie w prace ustawodawcze poprzez stałą wymianę informacji i bieżące konsultacje;
  - E. mając na uwadze, że odmienne jurysdykcje, tradycje prawne i systemy sądowe i egzekwowania prawa w państwach członkowskich nie powinny hamować ani utrudniać walki z nadużyciami i przestępstwami naruszającymi interesy finansowe Unii;
  - F. mając na uwadze, że źródłem finansowania terroryzmu jest również przestępczość zorganizowana, a grupy przestępcze gromadzą fundusze, popełniając nadużycia finansowe;
  - G. mając na uwadze, że art. 86 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej umożliwia rozszerzenie uprawnień Prokuratury Europejskiej na zwalczanie poważnej przestępczości o wymiarze transgranicznym; mając na uwadze, że możliwość ta może zostać rozważona przez Radę po tym, jak Prokuratura Europejska zostanie stworzona i gdy będzie już sprawnie działała;
1. potwierdza swoją zdecydowaną gotowość do określenia priorytetów dotyczących stworzenia Prokuratury Europejskiej oraz zasad i warunków, na podstawie których może on udzielić zgody;
  2. przypomina treść swojego poprzedniego sprawozdania wstępnego przyjętego w rezolucji z dnia 12 marca 2014 r. i pragnie uzupełnić i zaktualizować ją w związku z najnowszymi ustaleniami przyjętymi w wyniku debaty w Radzie;
  3. apeluje do Rady o zagwarantowanie przejrzystości i legitymacji demokratycznej poprzez przekazywanie Parlamentowi pełnych informacji i stałe zasięganie jego opinii; apeluje również do Rady o należyte uwzględnianie jego opinii, co stanowi warunek wstępny uzyskania zgody na przyjęcie rozporządzenia w sprawie Prokuratury Europejskiej;
  4. przypomina, że Prokuratura Europejska powinna posiadać uprawnienia w zakresie przestępstw dotyczących nadużyć finansowych godzących w interesy finansowe Unii Europejskiej; przypomina w związku z powyższym, że odnośne przestępstwa powinny zostać zdefiniowane w proponowanej dyrektywie w sprawie walki z nadużyciami finansowymi godzącymi w interesy finansowe Unii za pomocą prawa karnego

(dyrektywa PIF); uznając postępy poczynione przez współprawodawców w negocjacjach zmierzających do przyjęcia dyrektywy PIF, wzywa Radę do ponowienia wysiłków na rzecz osiągnięcia porozumienia w sprawie tej dyrektywy w dążeniu do stworzenia Prokuratury Europejskiej;

5. uważa, że należy zastosować innowacyjne podejście w prowadzeniu dochodzeń, ściganiu i stawianiu przed sądem sprawców nadużyć naruszających interesy finansowe Unii, aby poprawić skuteczność walki z nadużyciami finansowymi, zwiększyć poziom odzyskiwania środków i odzyskać zaufanie podatników do instytucji UE;
6. uważa, że bardzo ważne jest zapewnienie stworzenia jednej, silnej i niezależnej Prokuratury Europejskiej, która będzie w stanie prowadzić dochodzenia, ścigać i stawiać przed sądem sprawców przestępstw naruszających interesy finansowe Unii, oraz uważa, że wszelkie mniej zdecydowane rozwiązanie przysporzyłoby kosztów w budżecie Unii;

Niezależna Prokuratura Europejska

7. podkreśla, że struktura Prokuratury Europejskiej powinna być w pełni niezależna od rządów krajowych oraz instytucji UE oraz powinno się ją chronić od politycznych wpływów i presji politycznej; apeluje zatem o otwartość, obiektywność i przejrzystość w procedurach wyboru i mianowania Europejskiego Prokuratora Generalnego, jego zastępców, prokuratorów europejskich oraz delegowanych prokuratorów europejskich; uważa, że w celu uniknięcia konfliktu interesów urząd prokuratora europejskiego powinien być sprawowany w pełnym wymiarze czasu;
8. podkreśla znaczenie zaangażowania Parlamentu w procedurę mianowania prokuratorów europejskich i sugeruje, by miała ona formę otwartego konkursu dla kandydatów spełniających wymagane kryteria uczciwości, profesjonalizmu, posiadających niezbędne doświadczenie i umiejętności; uważa, że europejscy prokuratorzy powinni być mianowani przez Radę i Parlament na mocy wspólnego porozumienia w oparciu o listę kandydatów sporządzoną przez Komisję, po przeprowadzeniu oceny przez niezależny zespół ekspertów wybranych spośród sędziów, prokuratorów i prawników o uznanej kompetencji; Europejski Prokurator Generalny powinien być mianowany według tej samej procedury w następstwie przesłuchania w Parlamencie;
9. uważa, że członkowie kolegium powinni być dymisjonowani w następstwie decyzji Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, na wniosek Rady, Komisji, Parlamentu i/lub Europejskiego Prokuratora Generalnego;
10. podkreśla, że państwa członkowskie muszą angażować krajowe sądowe organy samorządowe w procedury mianowania delegowanych prokuratorów europejskich zgodnie z prawem i praktykami stosowanymi w danym kraju;
11. z zadowoleniem przyjmuje zawarte w tekście Rady postanowienie dotyczące rocznej sprawozdawczości dla instytucji UE w celu zagwarantowania ciągłej oceny działalności prowadzonej przez ten nowy organ; wzywa Radę do zagwarantowania, by sprawozdanie

roczne zawierało m.in. szczegółowe informacje dotyczące gotowości władz krajowych do współpracy z Prokuraturą Europejską;

Jasny podział kompetencji między Prokuraturą Europejską a organami krajowymi

12. uważa, że zasady podziału kompetencji między Prokuraturą Europejską a organami krajowymi powinny być jasno zdefiniowane, aby uniknąć wszelkiej niepewności lub błędnej interpretacji w fazie operacyjnej: Prokuratura Europejska powinna posiadać kompetencje w zakresie dochodzenia i ścigania przestępstw naruszających interesy finansowe Unii, zgodnie z dyrektywą w sprawie zwalczania nadużyć na szkodę interesów finansowych Unii za pośrednictwem prawa karnego; uważa, że Prokuratura Europejska powinna w pierwszej kolejności decydować, czy posiada kompetencje w danej dziedzinie, i wszczynać własne dochodzenie, zanim rozpoczną je władze krajowe, aby uniknąć prowadzenia dochodzeń równoległych, co nie zapewnia skuteczności;
13. podkreśla, że organy krajowe prowadzące dochodzenia w sprawie przestępstw, które mogą wchodzić w zakres uprawnień Prokuratury Europejskiej, powinny mieć obowiązek informowania Prokuratury Europejskiej o takich dochodzeniach; z myślą o niezależności i skuteczności Prokuratury Europejskiej ponownie przypomina o konieczności posiadania przez Prokuraturę Europejską uprawnień do przejścia takich dochodzeń, jeśli stwierdzi ona, że jest to właściwe;
14. przypomina, że w zakres uprawnień Prokuratury Europejskiej powinny wchodzić przestępstwa inne niż te, które mają wpływ na interesy finansowe Unii jedynie, jeżeli spełnione są łącznie następujące warunki:
  - (a) konkretne postępowanie stanowi zarówno przestępstwo, które ma wpływ na interesy finansowe Unii, oraz inne przestępstwa
  - (b) przestępstwa, które mają wpływ na interesy finansowe Unii są dominujące, a pozostałe mają jedynie charakter poboczny oraz
  - (c) pozostałe przestępstwa nie byłyby dalej sądzone i karane, gdyby ich sprawcy nie byli ścigani i postawieni przed sądem w związku z przestępstwami, które mają wpływ na interesy finansowe Unii; uważa także, że w przypadku braku porozumienia pomiędzy Prokuraturą Europejską a krajowymi organami ścigania pod względem kompetencji w danej dziedzinie Prokuratura Europejska powinna podjąć na szczeblu centralnym decyzję o tym, kto poprowadzi dochodzenie i będzie ścigał w danej sprawie; uważa ponadto, że określenie kompetencji zgodnie z tymi kryteriami powinno zawsze podlegać kontroli sądowej;

Skuteczna struktura umożliwiająca skuteczne zarządzanie sprawami

15. wyraża ubolewania w związku z rozpatrywaną przez państwa członkowskie możliwością stworzenia struktury kolegialnej w miejsce hierarchicznej, zaproponowanej pierwotnie przez Komisję Europejską; w tym względzie uważa, że decyzje dotyczące ścigania, wybór właściwego sądu, decyzje o przekazaniu lub umorzeniu sprawy oraz decyzje o transakcji powinny być podejmowane centralnie przez izby;

16. podkreśla, że izby powinny odgrywać wiodącą rolę w dochodzeniach i ściganiu przestępstw oraz nie ograniczać swojej działalności wyłącznie do pełnienia funkcji koordynacyjnej, ale pełnić nadzór nad pracami delegowanych prokuratorów europejskich w tej dziedzinie;
17. jest zaniepokojony kwestią automatycznego powiązania między Prokuratorem Europejskim w urzędzie centralnym a sprawami wnoszonymi w jego państwie członkowskim, gdyż mogłoby to prowadzić do oczywistych braków w zakresie niezależności prokuratorów i nierównego przydzielania spraw;
18. apeluje zatem o racjonalne zorganizowanie prac Prokuratury na szczeblu centralnym; zwraca w tym kontekście uwagę, że system przydzielania spraw do izb powinien być oparty na z góry określonych obiektywnych kryteriach; proponuje także, by na późniejszym etapie rozważyć konkretną specjalizację izb;
19. jest przekonany, że niezbędna wiedza, doświadczenie i specjalistyczne kompetencje krajowych systemów ścigania będą również gwarantowane przez personel Prokuratury Europejskiej na szczeblu centralnym;

Czynności dochodzeniowe i dopuszczalność dowodów

20. apeluje do ustawodawcy o zapewnienie stosowania przez Prokuraturę Europejską usprawnionych procedur w celu uzyskania zezwolenia na prowadzenie czynności dochodzeniowych w sprawach transgranicznych, zgodnie z prawem państw członkowskich, w których wystąpiono z wnioskiem o wykonanie danej czynności i w których jest ona wykonywana; przypomina, że współustawodawcy uzgodnili kryteria, na mocy których państwa członkowskie występują z wnioskiem o wykonanie czynności dochodzeniowych w oparciu o zasadę wzajemnego uznawania zapisaną w dyrektywie 2014/41/UE w sprawie europejskiego nakazu dochodzeniowego w sprawach karnych; uważa, że takie same kryteria powinny mieć zastosowanie w stosunku do czynności dochodzeniowych, na które Prokuratura Europejska ma udzielać zezwolenia, zwłaszcza w odniesieniu do podstaw odmowy;
21. apeluje do Rady o zagwarantowanie w całej Unii dopuszczalności dowodów zebranych przez Prokuraturę Europejską, przy pełnym poszanowaniu odpowiednich przepisów europejskich i krajowych, gdyż jest to kluczowe dla skuteczności śledztwa, zgodnie z art. 6 TUE, Kartą praw podstawowych Unii Europejskiej oraz Europejską Konwencją Praw Człowieka;
22. przypomina, że Prokuratura Europejska powinna gromadzić wszelkie stosowne dowody, zarówno obciążające, jak i uniewinniające; podkreśla ponadto konieczność przyznania podejrzanemu lub oskarżonemu w każdym dochodzeniu prowadzonym przez Prokuraturę Europejską pewnych praw w zakresie dowodów, w szczególności:
  - a) podejrzany lub oskarżony powinien mieć prawo do przedstawienia dowodu do rozpatrzenia przez Prokuraturę Europejską;
  - b) podejrzany lub oskarżony powinien mieć prawo do zwrócenia się do

Prokuratury Europejskiej o zgromadzenie wszelkich dowodów mających znaczenie dla dochodzenia, w tym o wyznaczenie ekspertów i przesłuchanie świadków;

23. uważa, że z uwagi na możliwość wielu jurysdykcji w przypadku przestępstw transgranicznych podlegających kompetencjom Prokuratury Europejskiej kluczowe jest zapewnienie, by prokurator europejski, delegowani prokuratorzy europejscy i krajowe organy ścigania w pełni przestrzegali zasady *ne bis in idem* w odniesieniu do ścigania przestępstw podlegających kompetencjom Prokuratury Europejskiej;

Dostęp do kontroli sądowej

24. potwierdza, że należy niezmiennie utrzymać prawo do sądowych środków odwoławczych w odniesieniu do działalności Prokuratury Europejskiej, oraz uznaje, że Prokuratura Europejska powinna działać skutecznie; uważa, że wszelkie decyzje podjęte przez Prokuraturę Europejską muszą podlegać kontroli sądowej przed właściwym sądem; podkreśla, że decyzje podejmowane przez izby, takie jak decyzje o wyborze sądu właściwego do celów ścigania, umorzeniu sprawy lub transakcji bądź jej przekazaniu powinny podlegać kontroli sądowej przed sądami unijnymi;
25. uważa, że do celów kontroli sądowej wszelkich środków dochodzeniowych i innych środków proceduralnych przyjętych w ramach pełnienia funkcji śledczych Prokuratura Europejska powinna być uznawana za organ krajowy przez właściwe sądy państw członkowskich;

Spójna ochrona prawna osób podejrzanych i oskarżonych

26. przypomina, że nowa Prokuratura Europejska powinna prowadzić działalność z pełnym poszanowaniem praw osób podejrzanych i oskarżonych ustanowionych w art. 6 TUE, art. 16 TFUE i Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, a także w środkach prawnych przyjętych już na poziomie unijnym i dotyczących praw procesowych osób podejrzanych lub oskarżonych w postępowaniu karnym, jak również ochrony danych osobowych;
27. oświadcza, że przyszła dyrektywa w sprawie pomocy prawnej powinna mieć w równym stopniu zastosowanie do wszystkich osób podejrzanych lub oskarżonych, w których sprawie toczy się dochodzenie przed Prokuraturą Europejską lub które są przez nią ścigane; apeluje do państw członkowskich, by w związku z brakiem dyrektywy UE zapewniły skuteczny dostęp do pomocy prawnej, zgodnie z odnośnym prawem krajowym;
28. podkreśla, że wszystkie osoby podejrzane lub oskarżone, w sprawie których toczy się dochodzenie przed Prokuraturą Europejską lub które są przez nią ścigane, mają prawo do ochrony ich danych osobowych; podkreśla w tym względzie, że przetwarzanie danych gromadzonych przez Prokuraturę Europejską musi stanowić przedmiot rozporządzenia (WE) nr 45/2001; podkreśla, że wszelkie szczególne postanowienia dotyczące ochrony danych zawarte w rozporządzeniu Rady w sprawie ustanowienia Prokuratury Europejskiej mogą jedynie uzupełniać i uściślać przepisy zawarte w rozporządzeniu 45/2001 i tylko w koniecznym stopniu;

29. ponownie podkreśla swoją zdecydowaną wolę ustanowienia Prokuratury Europejskiej oraz zreformowania Eurojustu, które to działania Komisja przewidziała w obu swych wnioskach; zwraca się do Komisji o dostosowanie szacunkowych wyliczeń wpływu struktury kolegialnej na budżet; apeluje o wyjaśnienia dotyczące stosunków między Eurojustem, Prokuraturą Europejską i OLAF-em w celu rozróżnienia ich poszczególnych ról w ochronie interesów finansowych UE; apeluje do Rady i Komisji o rozważenie możliwości zastosowania podejścia przewidującego większy stopień integracji między tymi agencjami, tak by zwiększyć skuteczność dochodzeń;
30. nalega, by Rada postępowała zgodnie z tymi zaleceniami i podkreśla, że wspomniane wcześniej warunki są niezbędne w celu udzielenia przez Parlament zgody na projekt rozporządzenia Rady;
31. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

UZASADNIENIE

Wartość dodana Prokuratury Europejskiej ma polegać na powierzeniu jednemu i niezależnemu organowi dochodzeń w sprawie przestępstw i ich ścigania na szczeblu unijnym w przypadkach nadużyć na szkodę środków finansowych UE, na zwiększeniu liczby postępowań karnych, sprawniejszym odzyskiwaniu środków i odzyskaniu zaufania podatników do Unii Europejskiej. Obecny system, nawet jeżeli funkcjonuje sprawnie w niektórych państwach członkowskich, okazał się raczej nieskuteczny w skali Unii w zakresie ścigania przestępstw i odzyskiwania środków.

Zasadniczo stworzenie Prokuratury Europejskiej powinno być podyktowane potrzebą zmiany status quo, w sytuacji gdy stosunek wnoszonych oskarżeń do liczby wydanych przez OLAF zaleceń o charakterze sądowym wynosił średnio 31% w okresie ośmiu lat (2006–2013). W konsekwencji poziom odzyskania pieniędzy naszych obywateli był niski, co jest nie do przyjęcia i wymaga poważnych zmian.

Sprawozdawczyni pragnie przedstawić nowe sprawozdanie wstępne, wskazujące priorytety polityczne Parlamentu Europejskiego oraz podkreślające zasady i warunki, na których Parlament mógłby wyrazić zgodę na wniosek przedstawiony przez ustawodawcę. Od momentu przyjęcia wniosku Komisji w lipcu 2013 r. Parlament Europejski okazywał duże zainteresowanie i zaangażowanie, uczestnicząc w procesie ustawodawczym. W swojej rezolucji z dnia 12 marca 2014 r. Parlament apelował do Rady o włączenie go w szerokim zakresie w prace przez nią prowadzone oraz przedstawił szereg sugestii politycznych dotyczących najważniejszych aspektów tego zagadnienia: struktury, niezależności, procesu podejmowania decyzji, narzędzi dochodzeniowych, dopuszczalności dowodów, kontroli sądowej i ochrony prawnej.

Określone dotychczas przez Radę ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych wytyczne zmierzają w kierunku stworzenia organu kolegialnego, w którego skład wszedłby jeden prokurator europejski z każdego państwa członkowskiego, pod kierownictwem prokuratora generalnego, a także w kierunku właściwości dzielonej między nową Prokuraturą a krajowymi organami ścigania. Decyzje w tych kwestiach będą miały pozytywny lub negatywny wpływ na skuteczność działalności Prokuratury Europejskiej, a także na ogólną wartość dodaną nowego organu Unii.

26.2.2015

OPINIA KOMISJI PRAWNEJ

dla Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych

w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady w sprawie ustanowienia Prokuratury Europejskiej
(COM(2013)0534 – 2013/0255(APP))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Victor Negrescu

PA_Consent_Interim

WSKAZÓWKI

Komisja Prawna zwraca się do Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w sprawozdaniu następujących wskazówek:

Umocowania

- uwzględniając opinię Komisji Prawnej dla Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych z dnia 3 marca 2014 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady w sprawie ustanowienia Prokuratury Europejskiej,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 marca 2014 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady w sprawie ustanowienia Prokuratury Europejskiej¹,

Zalecenia:

1. przypomina treść opinii Komisji Prawnej z dnia 3 marca 2014 r. i zmierza do podjęcia szeregu dodatkowych kwestii, w tym związanych z rozwojem debaty w Radzie;
2. podkreśla wagę zapewnienia niezależności Prokuratury Europejskiej, Europejskiego Prokuratora Generalnego i jego/jej zastępców, prokuratorów europejskich i delegowanych prokuratorów europejskich, zwłaszcza niezależności od wszelkiego niepożądanego wpływu organów partyjnych, krajowych organów politycznych, administracyjnych lub sądowych, w tym instytucji europejskich; uważa, że funkcję Prokuratora Europejskiego należy sprawować w pełnym wymiarze czasu;

---

¹ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0234.

3. ponownie podkreśla swoją zdecydowaną wolę ustanowienia Prokuratury Europejskiej oraz zreformowania Eurojustu, które to działania Komisja przewidziała we wniosku dotyczącym rozporządzenia w sprawie Eurojustu; jest jednak przekonany, że reformę Eurojustu powinno się wstrzymać do chwili przyjęcia przez Radę ogólnego podejścia w sprawie Prokuratury Europejskiej; zgadza się z podejściem pakietowym z uwagi na bliskie współdziałanie Prokuratury Europejskiej z Eurojustem;
4. uważa, że należy jasno zdefiniować zakres uprawnień Prokuratury Europejskiej, aby uniknąć braku pewności prawa, jeżeli chodzi o przestępstwa należące do kompetencji tego organu; dlatego też wzywa Radę do wyjaśnienia zakresu kompetencji Eurojustu, Europolu i OLAF-u, aby role wszystkich organów odpowiedzialnych za ochronę interesów finansowych UE były jasno określone i rozróżnione;
5. z zadowoleniem przyjmuje propozycję, by Prokuratura Europejska zobowiązana była do przedstawiania rocznego sprawozdania instytucjom UE w celu zagwarantowania przejrzystości oraz możliwości dokonania oceny ogólnych kierunków jej działalności, a także podkreśla, że wymóg ten nie powinien być sposobem wywierania wpływu na przyszłą działalność Prokuratury Europejskiej przez którąkolwiek z instytucji UE;
6. podkreśla konieczność przeprowadzenia otwartej, przejrzystej i niezależnej procedury wyboru prowadzącej do mianowania Prokuratora Europejskiego i jego/jej zastępców oraz sugeruje, by miała ona formę otwartego konkursu dla kandydatów posiadających odpowiednie przygotowanie do zawodu, doświadczenie i umiejętności, spośród których Komisja sporządzałaby krótką listę kandydatów, po czym kandydaci oceniali byliby przez niezależny zespół ekspertów; sugeruje, by krótką listę wstępnie wyselekcjonowanych kandydatów przekazywano Parlamentowi i Radzie, umożliwiając tym instytucjom podjęcie decyzji o przeprowadzeniu dalszych rozmów z kandydatami, których nazwiska figurują na tej krótkiej liście; apeluje z tego względu o pełne zaangażowanie Parlamentu w procedurę wyboru Prokuratora Europejskiego i jego/jej zastępców, przy czym ostateczną decyzję w sprawie mianowania podejmowałaby Rada za zgodą Parlamentu;
7. zaleca, by Prokuratura Europejska szczególnie bacznie przyglądała się mianowaniu prokuratorów europejskich i delegowanych prokuratorów europejskich oraz spełnianiu przez nich kryteriów dotyczących kwalifikacji, doświadczenia zawodowego i niezależności, zapewniając zrównoważoną reprezentację geograficzną;
8. podkreśla, iż konieczne jest, by Prokuratura Europejska prowadziła badania i dochodzenia w sprawach związanych z poważną przestępczością transgraniczną wymierzoną w interesy finansowe UE ze wszystkich uczestniczących państw członkowskich z taką samą surowością, niezależnie od względów geograficznych, przeszłych spraw i badań, przyjmując w swoim działaniu podejście jakościowe oparte na obiektywnych kryteriach;
9. podkreśla konieczność jasnego określenia, jak Prokuratura Europejska będzie skutecznie współpracować ze wszystkimi państwami członkowskimi;
10. zaleca, by Prokuratura Europejska dokładała szczególnych starań w celu rozwiązania problemu transgranicznych przestępstw przeciwko interesom finansowym UE, mając na uwadze złożoność tego problemu i wysoki stopień zagrożenia i szkodliwości z nim związany; stwierdza jednak, że właściwości Prokuratury Europejskiej powinny zostać

precyzyjnie określone, aby umożliwić wskazanie z góry przestępstw jej podlegających oraz wyraźnie rozróżnić właściwości Prokuratury Europejskiej od właściwości prokuratorów krajowych; sugeruje w związku z tym szczegółowy przegląd definicji zawartych w art. 13 wniosku Komisji, dotyczącym kompetencji pomocniczych, aby uniknąć dwukrotnego ścigania tego samego przestępstwa lub luk prawnych; sugeruje dopilnowanie, by narzędzia i czynności dochodzeniowe dostępne dla Prokuratury Europejskiej były jednolite, precyzyjnie określone i spójne ze wszystkimi systemami prawnymi państw członkowskich, aby wykluczyć wybór sądu ze względu na możliwość korzystniejszego rozstrzygnięcia sprawy (ang. forum shopping);

11. przypomina, że działania i dochodzenia prowadzone przez wszystkich prokuratorów i pracowników Prokuratury Europejskiej muszą być realizowane przy pełnej zgodności z zasadami prawa, zwłaszcza z uwzględnieniem przysługujących podejrzanym lub oskarżonym praw, takich jak zasada domniemania niewinności do chwili wydania przez sąd ostatecznego i nieodwołalnego wyroku, prawo do rzetelnego procesu, prawo do odmowy składania zeznań, prawo do obrony i pomocy prawnej oraz zasada ne bis in idem; apeluje do państw członkowskich o zagwarantowanie przyjęcia ujednoczonych środków dotyczących uznawania i dopuszczalności dowodów przekazywanych przez Prokuraturę Europejską; uważa również, że warunki dopuszczalności dowodów powinny zapewniać poszanowanie wszystkich praw zagwarantowanych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej i europejskiej konwencji praw człowieka w świetle orzecznictwa Europejskiego Trybunału Praw Człowieka, zgodnie z art. 6 Traktatu o Unii Europejskiej; uważa, że Prokuratura Europejska powinna aktywnie gromadzić wszelkie stosowne dowody, zarówno obciążające, jak i niewinniające;
12. ubolewa, że w obecnym wniosku w sprawie ustanowienia Prokuratury Europejskiej zakres właściwości ograniczono do oszustw; zwraca się zatem do Komisji, aby po utworzeniu Prokuratury Europejskiej zaproponowała rozszerzenie jej mandatu, aby objąć nim niektóre kategorie poważnych przestępstw transgranicznych, takich jak przestępczość zorganizowana i terroryzm;
13. zachęca Radę do przedstawienia szczegółowych informacji na temat wpływu proponowanej struktury kolegialnej na budżet UE; uważa, że w każdym przypadku decyzja dotycząca wyboru sądu właściwego, decyzja o ściganiu, umorzeniu sprawy, przekazaniu sprawy i zawarciu ugody powinna być podejmowana na szczeblu centralnym;
14. potwierdza, że należy niezmiennie utrzymać prawo do sądowych środków odwoławczych w odniesieniu do działalności Prokuratury Europejskiej; uważa, że wszelkie decyzje podjęte przez Prokuraturę Europejską muszą podlegać kontroli sądowej przed właściwym sądem; w związku z tym podkreśla, że decyzje podejmowane przez Prokuratora Europejskiego przed procesem lub niezależnie od niego, takie jak decyzje o wszczęciu dochodzenia, wyborze sądu właściwego do celów ścigania, umorzeniu sprawy lub zawarciu ugody, powinny podlegać kontroli sądowej przed sądami unijnymi; podkreśla, że Prokuratura Europejska powinna naprawiać wszelkie spowodowane bezprawnym lub niesłusznym ściganiem szkody zgodnie z prawem krajowym.
15. uważa ponadto, że poza wymogiem składania przez Prokuraturę Europejską rocznego sprawozdania z jej ogólnej działalności rozporządzenie powinno zawierać również zapis o

przeładowanie, aby możliwe było porównanie celów ustanowienia Prokuratury i uzyskanych wyników w celu wskazania braków i niedociągnięć, które należy usunąć.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	24.2.2015
Wynik głosowania końcowego	+ : 16 - : 3 0 : 4
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Joëlle Bergeron, Marie-Christine Boutonnet, Jean-Marie Cavada, Kostas Chrysogonos, Therese Comodini Cachia, Mady Delvaux, Andrzej Duda, Rosa Estaràs Ferragut, Laura Ferrara, Mary Honeyball, Sajjad Karim, Gilles Lebreton, António Marinho e Pinto, Jiří Maštálka, Evelyn Regner, Pavel Svoboda, József Szájer, Axel Voss, Tadeusz Zwiefka
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Pascal Durand, Heidi Hautala, Sylvia-Yvonne Kaufmann, Victor Negrescu, Viktor Uspaskich
Zastępcy (art. 200 ust. 2) obecni podczas głosowania końcowego	Krisztina Morvai

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ   PARLAMENTO EUROPEO   EVROPSKÝ PARLAMENT   EUROPA-PARLAMENTET
EUROPÄISCHES PARLAMENT   EUROOPA PARLAMENT   ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ   EUROPEAN PARLIAMENT
PARLEMENT EUROPÉEN   PARLAIMINT NA HEORPA   EUROPSKI PARLAMENT   PARLAMENTO EUROPEO
EIROPAS PARLAMENTS   EUROPOS PARLAMENTAS   EURÓPAI PARLAMENT   IL-PARLAMENT EWROPEW
EUROPEES PARLEMENT   PARLAMENT EUROPEJSKI   PARLAMENTO EUROPEU   PARLAMENTUL EUROPEAN
EURÓPSKY PARLAMENT   EVROPSKI PARLAMENT   EUROOPAN PARLAMENTTI   EUROPAPARLAMENTET

Komisja Kontroli Budżetowej
Przewodniczący

IPOL-COM-CONT D(2015)3294

Sz. P. Claude Moraes
Przewodniczący
Komisja Wolności Obywatelskich,
Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych

ASP 13G205
Parlament Europejski

Przedmiot: Zaktualizowane wstępne sprawozdanie w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady w sprawie ustanowienia Prokuratury Europejskiej (COM(2013)534 – 2013/0255(APP))

Szanowny Panie Przewodniczący!

Zwracam się do Pana w związku z Pańską propozycją, by Komisja Kontroli Budżetowej (CONT) wniosła wkład w aktualizację wstępnego sprawozdania w sprawie wniosku dotyczącego ustanowienia Prokuratury Europejskiej, w którym Pana komisja przygotowuje stanowisko Parlamentu w odpowiedzi na ostatnie dyskusje prowadzone przez państwa członkowskie. Pragnę podziękować Panu za dobrą bieżącą współpracę w tej sprawie.

Jak podkreślono w rezolucji Parlamentu z dnia 12 marca 2014 r., stworzenie Prokuratury Europejskiej stanowi kolejny krok w kierunku stworzenia europejskiej przestrzeni wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych i przyczynia się do umocnienia narzędzi stosowanych w celu ochrony interesów finansowych UE oraz zwalczania nadużyć, tym samym dając nadzieję na poprawę zaufania podatników do UE. Prokuratura Europejska podlega wyłącznym uprawnieniom ustawodawczym Rady, w związku z czym komisja CONT apeluje do Rady o pełne włączenie Parlamentu w jej prace.

Komisja CONT uważa, że należy zadbać o to, by Prokuratura Europejska funkcjonowała w pełnym poszanowaniu praw człowieka i zgodnie z nimi, jednak musi być ona również wszechstronna, funkcjonować w optymalny sposób, być skuteczna i zdolna do osiągnięcia jak najlepszych wyników; Prokuratura Europejska powinna być w pełni niezależna od rządów

krajowych oraz instytucji UE oraz powinno się ją chronić od politycznych wpływów i presji politycznej. Uważa także, że należy jasno zdefiniować zakres uprawnień Prokuratury Europejskiej, aby uniknąć braku pewności prawa, jeżeli chodzi o przestępstwa należące do jej kompetencji. Dlatego też niezwykle ważne jest, by Rada wyjaśniła zakres kompetencji Eurojustu i OLAF-u, aby role trzech organów odpowiedzialnych za ochronę interesów finansowych UE były jasno określone i rozróżniane.

Ponadto domagamy się, by narzędzia i czynności dochodzeniowe dostępne Prokuraturze Europejskiej były jednolite, wyraźnie określone i spójne z systemami prawnymi państw członkowskich, w których są wdrażane. Zasady dopuszczalności dowodów i ich oceny zgodnie z art. 30 wniosku Komisji muszą być jasne i jednolicie stosowane w każdej jurysdykcji wchodzącej w zakres Prokuratury Europejskiej oraz w pełni zgodne z gwarancjami proceduralnymi.

Ponadto komisja CONT domaga się, by model organizacyjny Prokuratury Europejskiej na szczeblu centralnym zapewniał odpowiednie umiejętności, doświadczenie i wiedzę, tak by osoby uprawnione do prowadzenia dochodzenia posiadały zakres umiejętności niezbędny do kierowania takimi dochodzeniami w systemach prawnych państw członkowskich, których to dotyczy.

Odnotowujemy, że w Radzie większość państw członkowskich uważa, iż Europejskie Kolegium Prokuratorów byłoby najwłaściwszą strukturą gwarantującą posiadanie niezbędnego poziomu umiejętności i doświadczenia przy wszczynaniu dochodzenia. Przypuszczamy jednak, że struktura ta mogłaby prowadzić do utraty niezależności i braku skuteczności w Prokuraturze Europejskiej, w związku z czym jesteśmy zaniepokojeni toczącymi się w Radzie dyskusjami na temat struktury i kompetencji tego urzędu.

Wyrażamy zadowolenie, iż Rada zamierza przyznać Prokuraturze Europejskiej i państwom członkowskim równoległą właściwość prowadzenia dochodzeń w sprawie przestępstw wymierzonych w interesy finansowe UE, co pomoże zapewnić prowadzenie dochodzeń na właściwym poziomie.

Komisja CONT zwraca się do komisji LIBE, aby zaapelowała ona do Rady o poszanowanie następujących zasad:

- otwarta i przejrzysta procedura wyboru w celu mianowania prokuratorów europejskich, przy pełnym zaangażowaniu Parlamentu w procedurę wyboru Europejskiego Prokuratora Generalnego oraz jego zastępców, tak by uczynić Prokuraturę Europejską prawdziwie europejskim organem oraz zapewnić niezależność rządów krajowych;
- przyznawanie prokuratorom spraw zgodnie z ich wiedzą specjalistyczną;
- ustanowienie proponowanej przez Komisję zdecentralizowanej struktury, która umożliwi delegowanym prokuratorom europejskim podjęcie i prowadzenie dochodzenia w ich państwie członkowskim lub w innym państwie członkowskim, umożliwiając zachowanie dochodzeń w ramach krajowych systemów ścigania, a jednocześnie informowanie Prokuratury Europejskiej o każdym podejmowanym dochodzeniu; pozwoli to uniknąć problemów, jakich obecnie doświadcza OLAF, który

- musi polegać na organach państw członkowskich w dostarczeniu mu odpowiedniej ilości informacji umożliwiającym mu sprawowanie powierzonych mu zadań;
- i wreszcie, aby zapewnić skuteczność Prokuratury Europejskiej, dowody zgromadzone przez ten urząd muszą być dopuszczalne w sądach państw członkowskich i w pełni zgodne z prawem państwa członkowskiego, w którym toczy się dochodzenie, a także zasadami Prokuratury Europejskiej zawartymi w omawianym rozporządzeniu.

Wyrażamy żal, że wnioskowi dotyczącemu Prokuratury Europejskiej nie towarzyszy ani wniosek w sprawie ustanowienia Europejskiego Trybunału Karnego jako wyspecjalizowanego sądu przy Sądzie Pierwszej Instancji, zgodnie z art. 257 TFUE, ani wniosek w sprawie europejskich ram w zakresie prawa procesowego. Komisja, której przewodniczę, zwraca się do Rady o przeanalizowanie tych propozycji.

Ponadto komisja CONT uważa, iż konieczne jest zapewnienie równego traktowania urzędników UE i innych obywateli Unii, w związku z czym zwraca się o wprowadzenie odpowiednich zmian do art. 11 lit. a) Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej oraz art. 19 regulaminu pracowniczego UE, umożliwiając w ten sposób Prokuraturze Europejskiej podjęcie natychmiastowych działań

Komisja zwraca się także o pełne dostosowanie wniosku w sprawie ustanowienia Prokuratury Europejskiej do obecnego wniosku ustawodawczego w sprawie wspólnych minimalnych zasad dotyczących prawa do tymczasowej pomocy prawnej dla podejrzanych lub oskarżonych w postępowaniu karnym (2013/0409(COD)).

Będziemy nadal dokładnie śledzić negocjacje w Radzie i żywimy głęboką nadzieję, że Pana komisja zdoła uwzględnić nasze postulaty, sporządzając projekt wstępnego sprawozdania.

Z poważaniem

Dr Inge Gräble

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	9.3.2015
Wynik głosowania końcowego	+ : 41 - : 13 0 : 2
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Jan Philipp Albrecht, Martina Anderson, Malin Björk, Michał Boni, Caterina Chinnici, Ignazio Corrao, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Frank Engel, Tanja Fajon, Laura Ferrara, Lorenzo Fontana, Mariya Gabriel, Ana Gomes, Jussi Halla-aho, Monika Hohlmeier, Brice Hortefeux, Sophia in 't Veld, Iliana Iotova, Eva Joly, Sylvia-Yvonne Kaufmann, Timothy Kirkhope, Kashetu Kyenge, Marju Lauristin, Juan Fernando López Aguilar, Monica Macovei, Barbara Matera, Roberta Metsola, Louis Michel, Claude Moraes, József Nagy, Péter Niedermüller, Soraya Post, Judith Sargentini, Birgit Sippel, Helga Stevens, Traian Ungureanu, Harald Vilimsky, Udo Voigt, Beatrix von Storch, Josef Weidenholzer, Cecilia Wikström, Kristina Winberg, Tomáš Zdechovský
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Janice Atkinson, Hugues Bayet, Carlos Coelho, Pál Csáky, Dennis de Jong, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Miltiadis Kyrkos, Gilles Lebreton, Angelika Mlinar, Maite Pagazaurtundúa Ruiz, Barbara Spinelli, Josep-Maria Terricabras, Axel Voss